

ἐπὶ γῆς ἐγένετο ἐξ ἐπιθέσεως, ἦτοι καταβολῆς, καὶ ὅτι ἅπαξ κτησάμενοι τὸ γρανιτικὸν ὑμῶν ἔδαφος ἐκτῆσασθε τὸ πρῶτον θεμέλιον. Κατόπιν μεταβολαὶ ἐπέηλον, αἱ ἀλε-
 τρεύσασαι ἐν μέρει τὸν γρανίτην εἰς ἄμμον, γεννήσασαι οὕτω τὴν γόνιμον ἐν μέρει γῆν, ὅταν δὲ ζωϊκοὶ ὀργανισμοὶ ἀνεφάνησαν ἐντὸς τῆς θαλάσσης, οἳοὶ τὰ γιγάντια ὀστρακόδερμα καὶ ἰχθύες, τὰ ἐνόργανα ταῦτα ὄντα παρέλαβον ἀπὸ τοῦ ρευστοῦ τὰ στερεὰ μέρη, τὰς τιτανώδης λεγομένας ὕλας, καταθέτοντα εἶτα αὐτάς, οὕτως εἰπεῖν, σωρηδὸν μετὰ θάνατον ἐπὶ τῶν στρωμάτων τοῦ γρανίτου, ἐν εἴδει ὀστράκων ἢ ὀστέων, καὶ οὕτω ἐξ ἑκατομμυρίων τοιούτων θανάτων ἔσχομεν ἐπὶ τέλους πετρώματα διαφόρου καὶ ἐκτεταμένου πάχους. Ἐξάγομεν ἐκ τούτου, ὅτι ἐκ τῆς ζωϊκῆς φθορᾶς ἐμορφώθησαν ταῦτα, ἐκ ζωῆς καὶ θανάτου, μέγιστον δὲ μέρος τῶν ὀρωμένων ἐπὶ γῆς πετρωμάτων οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ μνημεῖα ζωῆς καὶ θανάτου. Μετὰ ταῦτα ἀποχωροῦντες τοῦ Γρανίτου, ἀπαντᾶτε κατιόντες τὰ Λωρέντια καὶ Κάμβρια στρώματα, τὰ Δεβόνια καὶ τὰ Ἀνθρακοφόρα, εἶτα δὲ τὰς Περμίας, Τριασσίους, Ὁλολιθικὰς, τὰς ἐκ Κιμωλίας στοιβάδας καὶ ἀνωτέρω τὰς Τριτογενεῖς. Ἄπασαι τούτων ἐπίκεινται ἀλλήλων τακτικῶς πως, ἡ δὲ τελευταία, ἡ ἀνωτάτη, περιέχει ἐντὸς αὐτῆς ζωϊκὰ λείψανα. Συνίστανται δὲ ταῦτα ἐξ ὀστέων, ἢ ἀπὸ τῶν ἰχνη τῶν ἀπολιθωμένων ὀστέων, τὰ νῦν ὑπὸ τῶν γεωλόγων ἐξεταζόμενα καὶ ἀποτελοῦντα τὸ τελευταῖον εἶδος ἢ μορφήν τῆς ζωῆς, διδάσκοντα ἡμᾶς ὅτι ὅσον βαίνομεν κατιόντες ἀπὸ ἑν εἰς ἄλλο στρῶμα, φθάνομεν εἰς ἀρχαιοτέρους τύπους ζωῆς, ἐνῶ οἱ γνωστοὶ καὶ οἰκεῖοι ἡμῖν τύποι εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἐξαφανίζονται.

Ἐξερχόμενοι ἀπὸ τοῦ Τριτογενοῦς στρώματος, ἐν αὐτῷ